

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Wydział ds. kontaktów z mediami i informacji

KOMUNIKAT PRASOWY nr 31/05

12 kwietnia 2005 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-145/03

Spadkobiercy Annette Keller / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), dawniej Instituto Nacional de Salud (Insalud)

KOSZTY MEDYCZNE PONIESIONE PRZEZ OSOBĘ ZAOPATRZONĄ W DRUKI E 111 I E 112, KTÓRA W NAGŁYM PRZYPADKU WYMAGA HOSPITALIZACJI W PAŃSTWIE TRZECIM, POWINNY ZOSTAĆ POKRYTE PRZEZ INSTYTUCJĘ ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO POBYTU NA RACHUNEK INSTYTUCJI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO UBEZPIECZENIA

Annette Keller, obywatelka Niemiec zamieszkała w Hiszpanii, w celu odbycia podróży do Niemiec, złożyła we właściwej instytucji hiszpańskiej (Insalud) wniosek o wydanie druku E 111¹ na okres jednego miesiąca.

Podczas pobytu w tym kraju rozpoznano u niej złośliwy guz, mogący w każdej chwili spowodować jej zgon. W celu dalszego korzystania w Niemczech z zabiegów medycznych A. Keller zwróciła się do Insalud o wydanie druku E 112². Okres ważności tego druku był kilkakrotnie przedłużany.

Po pogłębionej analizie dostępnych możliwości terapeutycznych lekarze kliniki uniwersyteckiej w Kolonii zdecydowali o przewiezieniu A. Keller do kliniki uniwersyteckiej w Zurychu (Szwajcaria). Była to jedyna klinika, w której było możliwe przeprowadzenie, z realnymi szansami powodzenia, operacji, jakiej wymagała A. Keller.

A. Keller osobiście pokryła koszty zabiegów świadczonych na jej rzecz w Zurychu, a następnie zwróciła się do Insalud o zwrot tych kosztów.

¹ Druk E 111 uprawnia ubezpieczonego, którego stan wymaga natychmiastowego udzielenia świadczeń podczas pobytu na terytorium innego Państwa Członkowskiego, do świadczeń rzeczowych w tym Państwie Członkowskim.

² Poprzez wydanie druku E 112 ubezpieczony uzyskuje zgodę na udanie się do innego Państwa Członkowskiego w celu uzyskania tam odpowiedniej opieki.

Wobec nieuwzględnienia tego wniosku A. Keller zwróciła się do sądu. Sąd krajowy skierował do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wniosek o wykładnię rozporządzenia z 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników migrujących³ w zakresie możliwości zwrotu kosztów związanych z zabiegami szpitalnymi świadczonymi w państwie trzecim.

Trybunał przypomina przede wszystkim, że jednym z celów rozporządzenia z 1971 r. jest ułatwienie swobodnego przepływu ubezpieczonych z tytułu zabezpieczenia społecznego, którzy w czasie pobytu w innym Państwie Członkowskim potrzebują świadczeń medycznych lub którzy posiadają zgodę na leczenie w innym Państwie Członkowskim.

Druki E 111 i E 112 mają upewnić instytucję Państwa Członkowskiego miejsca pobytu oraz jej lekarzy, że chory jest uprawniony - przez okres wskazany w drukach i na takich samych warunkach, jak jej ubezpieczeni - do skorzystania w tym Państwie Członkowskim z zabiegów, których koszt zostanie poniesiony przez instytucję Państwa Członkowskiego ubezpieczenia.

Następnie Trybunał zaznacza, że **lekarze Państwa Członkowskiego miejsca pobytu są najbardziej właściwi do tego by ocenić, jakich zabiegów wymaga pacjent oraz że instytucja Państwa Członkowskiego ubezpieczenia, w okresie ważności druku, pokłada zaufanie w instytucji Państwa Członkowskiego miejsca pobytu i jej lekarzach, jako dających takie same gwarancje zawodowe jak lekarze praktykujący na terytorium krajowym.**

W konsekwencji, **instytucja Państwa Członkowskiego ubezpieczenia jest związana ocenami lekarzy instytucji Państwa Członkowskiego miejsca pobytu dotyczącymi konieczności przeprowadzenia nagłych zabiegów medycznych ratujących życie oraz decyzją tych lekarzy o przewiezieniu chorego do innego państwa** w celu poddania go pilnie leczeniu, którego lekarze praktykujący w Państwie Członkowskim miejsca pobytu nie są w stanie zapewnić.

W tym kontekście nie ma znaczenia, że państwo, do którego lekarze postanowili przewieźć pacjenta, nie jest członkiem Unii Europejskiej.

Instytucja Państwa Członkowskiego ubezpieczenia nie ma prawa ani do domagania się od zainteresowanego powrotu do właściwego Państwa Członkowskiego w celu poddania się kontroli medycznej, ani do poddania go takiej kontroli w Państwie Członkowskim miejsca pobytu, ani do zatwierdzania przez siebie rozpoznania, zaleceń i decyzji lekarskich.

Odnośnie do kosztów zabiegów medycznych, świadczonych w państwie trzecim w następstwie decyzji lekarskiej o przewiezieniu pacjenta, Trybunał przypomina, że znajduje tu zastosowanie zasada pokrywania kosztów tych zabiegów przez instytucję Państwa Członkowskiego miejsca pobytu zgodnie ze stosowanymi przez nią przepisami, a następnie ich zwrot instytucji Państwa Członkowskiego miejsca pobytu przez instytucję Państwa Członkowskiego ubezpieczenia.

³ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie.

W niniejszej sprawie Trybunał orzekł, że skoro koszty zabiegów, z których A. Keller korzystała w Szwajcarii, nie zostały wówczas pokryte przez niemiecką kasę ubezpieczenia społecznego, a ustalono, że A. Keller była uprawniona do uzyskania takiego pokrycia kosztów oraz że zabiegi te znajdują się wśród świadczeń przewidzianych przez hiszpańskie ustawodawstwo z dziedziny zabezpieczenia społecznego, na hiszpańskiej instytucji zabezpieczenia społecznego spoczywa ciężar bezpośredniego zwrotu kosztów tych zabiegów spadkobiercom A. Keller.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : EN, FR, DE, ES, IT, NL, PL, GR

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Panem Ireneuszem Gęsiorem

tel. (00352) 4303 2878 faks (00352) 4303 2053